

BANKSY

OCH MODIFICATION ART (DÉTOURNEMENT)

Den som började med *détournement* -tekniken i målandet var den danske konstnären Asger Jorn, en av de ledande figurerna inom CoBrA -rörelsen och en av den Situationistiska Internationalens teoretiker. Jorn utforskade ironiska och förfrämligande bildmässiga *détournements* i sitt arbete under titeln "modifikationsmålningar": han gjorde till sina egna bilder reproduktionen av målningar av berömda konstnärer och dukar av ringa akademiskt värde, i många fall naivistiska, och placerade ovanpå dem grovhuggna bilder med ihärdig uttrycksfullhet. Den här metoden gav upphov till bildmässiga konglomerat som var hotfulla och överskred målningens skala, och samtidigt var medvetet förfrämligande jämfört med den ursprungliga målningen.

Denna konstnärliga praxis kan kopplas till Marcel Duchamps famösa L.H.O.O.Q. (1919/1964), en reproduktion av *Mona Lisa* som misspnyds av en mustasch och ett pipskägg.

Många har betonat den betydelse den situationistiska tanken och handlingen har i Banksys arbeten. I hans praxis som går ut på symboliskt kondenserande av divergerande element som plötsligt kommunicerar med varandra, spelar frågan om *détournement* en avgörande roll. Banksy använder sig ofta av existerande bilder – fotografier, gamla målningar som saknar djup eller rentav reproduktioner av målningar som är kända och viktiga i konsthistorien – i vilka han ingriper genom att ovanpå dem placera förfrämligande föremål och bilder som är helt lösryckta ur sin ursprungliga kontext.

Med sina *détournements* vidgar Banksy Asger Jorns metod i ett politiskt syfte, i en explicit varning till oss att inte lita på "ready-made" -bilder eftersom ett hot kan lura bakom deras serena skönhet.

Détournements är inte bara ett kraftfullt vapen för att kommentera den politiska kampen och kritisera konstsystemet: det är dimensionen av att vända upp och ner på de symboliska och reella innehållen som är motorn i de situationistiska praxisarna.
